दृष्ट्वेत्यादि। इयमसाविति राघवस्य कान्तां दृष्ट्वा द्रावयिष्यामि ज०म०
राक्षसान् पलाययिष्यामि अत्र अणावित्यनेन नबुधेत्यादिना
तस्याकर्म्मकस्य चित्तवत्कर्त्तृकत्वात् हि यस्मात् तस्याः सीतायादर्श
नात्पूर्व्वं विक्रमः कार्य्यस्य सीतादर्शनरूपस्य नाशकृत्॥ ५८॥

दृष्ट्वेत्यादि। तां राघवस्य कान्तां सीतां दृष्ट्वा अहं राक्ष भ०
सान् द्रावयिष्यामि पलायनपरान् करिष्यामीति पूर्व्ववत्पं हि य
स्मात् तस्य राघवस्य कान्तायादर्शनात् पूर्व्वकालं विक्रमः कार्य्यस्य
सीतादर्शनस्य नाशमभावं करिष्यति इत्थं चिन्तयन्निति वक्ष्यमा
णश्लोकेनान्वयः॥ ५८॥

चिन्तयन्नित्यमुत्तुङ्गैः प्रावयन्तीं दिवं वनैः। अशो
कवनिकामाराद्दपश्यत् स्तवकाचितां॥ ५९॥

चिन्तेत्यादि। इत्थं पूर्व्वोक्तप्रकारेण चिन्तयन्नारात्समीपे ज०म०
अशोकवनिकामपश्यत् उत्तुङ्गैरुच्चैर्व्वनैर्दिवमाकाशं प्रावयन्तीं
व्याप्नुवानां बुधयुधेत्यादिना तिप् प्रवर्तेरकर्म्मकस्यान्वितवत्त्वात्
स्तवकाचितां अशोकपुष्पस्तवकैः छन्नां॥ ५९॥

चिन्तेत्यादि। इत्थं पूर्व्वोक्तप्रकारेण चिन्तयन् आरात् समीपे भ०
ऽशोकवनिकां अपश्यत् कीदृशीं उत्तुङ्गैरुच्चैर्व्वनैर्दिवमाकाशं प्राव
यन्तीं व्याप्नुवतीं पूर्व्ववत् पं नगैरिति पाठे नगैर्वृक्षैरित्यर्थः स्तवकैः
पुष्पगुच्छकैराचितां व्याप्तां॥ ५९॥